

Schlegel: Jeg vil kun gjøre nogle ganske enkelte Bemærkninger til den høit-ærede Conseilspræsidents Foredrag. Han sluttede med at udtale, at det var kun det første Skridt, det dreiede sig om her, og dertil vilde han gjerne yde kraftig Hjælp. Vi ere vel Alle, tør jeg sige, enige om det MaaL, der tilsigtes, men vi ere uenige om de Veie, man skal gaa, for at naa Maalet, og naar nu den Veie, der foreslaas, efter min Mening er forkert, vil jeg ikke være med til at give kraftig Hjælp, til at man gaar den forkerte Veie. — Angaaende det Classenske Fideikommiss' Boliger vil jeg kun gjøre en lille Bemærkning: Det Classenske Fideikommiss er en Stiftelse, jeg personlig sætter stor Pris paa, som Følge af hele den Maade, hvorpaa den virker, og jeg har derfor udtrykt mig med saa stor Varsomhed, som det var mig muligt, angaaende det Classenske Fideikommiss' Boliger. Jeg tror, at den ærede Conseilspræsident forstærkede de Udtryk, jeg har brugt, en lille Smule, men forøvrigt tør jeg næsten udtale mig sikkert efter de Oplysninger, der ere meddelte mig; de ere ikke fra i Gaar, men det er for nogen Tid siden sagt mig, at over Halvdelen af Beboerne ere ikke Fattiglemmer, men Folk, der nyde Fattigunderstøttelse, og hvad Procenten angaar, er den varierende. Jeg har set et Regnskab fra Stiftelsens Begyndelse, da der ingen Kirke var og ingen Præst, og da var Overskudet $\frac{1}{2}$ pCt., jeg har senere set, at det har været 1 pCt., og hvis det efter det sidste Regnskab er blevet henved 2 pCt., er det jo en overordentlig glædelig Fremgang. — Hvad selve Kolonisationsanken angaar, vil jeg blot bemærke, at det naturligtvis er Noget, man kan være uenig om, men den ærede Finantsminister har udtalt en saa varm Sympathi for denne Sag, at jeg vilde ønske at kunne bidrage en lille Smule til at svække denne Sympathi, thi efter min Mening er den hele Tanke ikke heldig. Den ærede Minister har utvivlsomt Ret i, at man bør sundere, naar man har et ndstrakt Areal til sin Disposition, end naar man er begrændset til smaa Rum, men dette „sundere“ er et Komparativ; man kan bo sundt, sundere og sundest, men naar man blot bor sundt, synes jeg, at det er godt. Det er ganske sikkert, at ved Siden af Sundhedshensynet er der for Arbejdsklassen tillige andre Hensyn som have overordentlig stor Betydning. Det kan ikke hjælpe Arbejderen, at han bor nok saa sundt, thi naar han ikke har Noget at spise og drikke, saa bliver han syg alligevel; og det kan ikke hjælpe Arbejderen, at han bor sundt, naar

han fryser, og der er let kolbt paa disse sunde Steder.

Carstensen: Jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af en Uttring af den ærede Finantsminister om det Ensidige i Udtalelserne om, hvor man skulde anbringe Arbejderboliger, det vil vel sige, at disse Udtalelser kunde forstaaes som Tilfjendegivelse af et Ønske om, at de ubetinget skulde anbringes i Byen, og som Tilfjendegivelse af en Sympathi derved. Det er herimod, jeg vil tage en Reservation. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Minister i, at det baade i ethisk og i legemlig Henseende er langt bedre for Arbejderne at bo i en Arbejderkoloni udenfor Byen, hvor man meget let kunde indrette større Tumblepladser for Børnene, end inde i Byen, og hvor Arbejderne kunne have Lidt at syles med ved at have en Stump Have. Man opdrager paa den Maade langt bedre en Arbejderbefolkning end ved at stude Arbejderne sammen i Byen. Men som Forholdene have udviklet sig i Kjøbenhavn, har jeg en Formodning om, at der vil gaa Aaringer hen, inden Arbejderbefolkningen vænner sig til den Ting. Jeg tror ikke, at der vilde blive noget stort Flertal blandt Arbejderne for at rykke bort fra Centrum, naar man nu begynder paa en saadan Foranstaltning; men da jeg betragter Sagen som et stort Foretagende, der maa søges fortsat gennem mange Aar, haaber jeg, at det efterhaanden vil komme dertil, at Arbejderne ville søge lidt længere fra Centrene, end de hidtil have gjort.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges med 43 Stemmer mod 1.

Schlegel: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag, eller stille noget andet, gik man til Afstemning,
hvorved Forslag af Schlegel om Sagens Henvisning til et Udvalg paa 9 Medlemmer
vedtoges enstemmig med 43 Stemmer.